

Bosnien som spor efter Milosevics forbrydelser, men ingen i Kosovo. Det hele var en konstruktion.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Krarup, og så får udenrigsministeren lejlighed til at slutte debatten af.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hvorfor gik USA ind i Anden Verdenskrig? Fordi de blev overfaldet i Pearl Harbor! Det var sandelig ikke af næstekærlighed. De blev tvunget ind i krigen, og det betød altså, at de kom Europa til hjælp, men det var et led i bekæmpelse af den fjende, de havde fået, da Hitler erklærede USA krig.

Det er altså efterkrigstidens store trussel mod frihed, og jeg kan også sige demokrati, at der eksisterer sådanne humanitære kræfter, der udråber sig selv til at være ensbetydende med verdens frelsere og kalder deres udenrigspolitik for næstekærlighed og dermed driver den i retning af den totalitære hensynsløshed, som jo rent politisk er det virkelig farlige. Men jeg er alligevel skuffet over, at udenrigsministeren er så fremmed over for selve indholdet af begrebet næstekærlighed, at han kan bruge det udenrigspolitisk.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Uanset hvor mange timer vi diskuterer her, tror jeg ikke, hr. Søren Krarup og jeg bliver enige. Vi har jo også haft diskussionen med hr. Søren Krarups blad Tidehverv i anledning af mine bøger, hvor hr. Søren Krarup også var imod mine menneskerettighedssynspunkter og mit næstekærlighedssynspunkt, men jeg tillader mig at stå ved min næstekærlighed.

Jeg mener, at et samfund, hvor egeninteressen går op i fællesinteressen, er i alles interesse, og jeg kan ikke acceptere det synspunkt, som jeg ved, at mange filosoffer har: at der ikke findes altruisme. Selvfølgelig findes der da altruisme, der findes også egoisme, og der findes situationer, hvor de to ting kan forenes.

Næstekærlighed er altså en kendsgerning, hvis man vil være med til at sørge for, at verden bliver et tåleligere sted. Derfor giver vi f.eks. også ulandshjælp, for det er jo for at bekæmpe verdensfattigdommen. Det er rigtigt, at vi senere

hen ad vejen kan få glæde af, at der ikke er en verdensfattigdom, som udfordrer vores samfund og skaber uro og usikkerhed, men det er da i første række for bl.a. at sørge for, at alle disse mennesker ikke dør af fattigdom eller hiv eller aids, som vi også sætter mange penge af til. Det er da næstekærlighed. Vi kunne have brugt pengene på flæsketeg i stedet for, men vi gør det ikke, fordi vi synes, det er urimeligt, at mennesker og samfund skal bukke under, hvis vi har mulighed for at begrænse skaderne.

Vi kan til dommedag diskutere Amerikas motiver til at hjælpe Europa, men der er ikke nogen som helst tvivl om, at amerikanerne satte flere kræfter ind, end de havde behøvet på baggrund af Pearl Harbor-situationen. De havde ikke behøvet at kaste sig så kraftigt ind i Europa, som de gjorde for at bekæmpe nazismen, som var det onde. Men jeg siger også, at vi ikke skal indføre demokrati med våben i hånd, men ved eksemplets magt.

Så til hr. Jesper Langballe, som taler om et idealistisk korstog med krudt og kugler og en tyr i en glasbutik: Jamen det er da interessant, at det Balkan, vi befriede for Milosevic, så Bosnien fik lov til at undgå at blive hærget af serbiske tropper, nævnte hr. Jesper Langballe som et udmærket eksempel ligesom Kosovo, som vi også befriede. Jeg vil ikke tælle antallet af lig, for der findes jo andre bøger, der kommer til et andet resultat. Men for nu at vende tilbage til dagens tema er det da bemærkelsesværdigt, at dette Balkan nu banker på NATO's dør. De har altså fundet, at NATO har gjort præcis det, de havde brug for, for det er derfor, de banker på døren og står som de næste i rækken til at blive optaget i NATO.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.